

- rozpoznający sprawę sąd państwa członkowskiego pochodzenia orzeczenia musi upewnić się, że adresat został prawidłowo poinformowany za pomocą standardowego formularza znajdującego się w załączniku II tego rozporządzenia o prawie do odmowy przyjęcia tego dokumentu;
- w przypadku niedopełnienia rzeczowej formalności do tego sądu należy obowiązek usunięcia owego braku zgodnie z postanowieniami wspomnianego rozporządzenia;
- sąd rozpoznający postępowanie nie może sprzeciwić się wykonywaniu przez adresata prawa do odmowy przyjmowania dokumentu;
- jedynie po tym, gdy adresat faktycznie skorzysta z prawa do odmowy przyjęcia dokumentu, sąd rozpatrujący sprawę może zbadać zasadność tej odmowy; w tym celu sąd ten powinien uwzględnić wszystkie mające znaczenie dowody znajdujące się w aktach sprawy by ustalić, czy zainteresowany rozumie język, w którym sporządzony jest dokument i
- jeżeli wspomniany sąd stwierdzi, że odmowa dokonana przez adresata nie była uzasadniona, może on zasadniczo zastosować skutki przewidziane przez jego prawo krajowe w takim przypadku, o ile zachowana jest skuteczność rozporządzenia nr 1393/2007.

⁽¹⁾ Dz.U. C 338 z 3.11.2014.

**Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 10 września 2015 r. w sprawie T-453/14,
Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság/Parlament Europejski wniesione w dniu
18 listopada 2015 r. przez Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság**

(Sprawa C-607/15 P)

(2016/C 243/15)

Język postępowania: węgierski

Strony

Wnoszący odwołanie: Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság (przedstawiciel: adwokat D. Sobor)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Postanowieniem z dnia 4 maja 2016 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (trzecia izba) oddalił odwołanie i obciążył wnoszącą odwołanie kosztami postępowania.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 14 marca 2016 r. – Verband Sozialer Wettbewerb e.V./DHL Paket GmbH**

(Sprawa C-146/16)

(2016/C 243/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca i wnosząca kasację: Verband Sozialer Wettbewerb e.V.

Strona pozwana i druga strona postępowania kasacyjnego: DHL Paket GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy informacje o adresie i tożsamości przedsiębiorcy w rozumieniu art. 7 ust. 4 lit. b) dyrektywy 2005/29/WE⁽¹⁾ muszą zostać podane już w dotyczącym konkretnych produktów ogłoszeniu reklamowym zamieszczonym w medium drukowanym także wówczas, gdy konsumenci mogą nabyć reklamowane produkty wyłącznie za pośrednictwem strony internetowej podanej w ogłoszeniu zamieszczającego reklamę przedsiębiorstwa i mogą uzyskać informacje wymagane zgodnie z art. 7 ust. 4 dyrektywy w prosty sposób z tej strony internetowej albo za jej pośrednictwem?
- 2) Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze ma znaczenie to, czy reklamujące się w medium drukowanym przedsiębiorstwo sprzedaje własne produkty i w celu udzielenia informacji wymaganych w rozumieniu art. 7 ust. 4 dyrektywy 2005/29/WE odsyła bezpośrednio do swojej strony internetowej, w odróżnieniu od sytuacji, gdy ta reklama dotyczy produktów sprzedawanych przez inne przedsiębiorstwa na platformie internetowej reklamodawcy i konsumenci mogą uzyskać informacje wymagane w rozumieniu art. 7 ust. 4 dyrektywy dopiero w wyniku poczynienia kolejnego kroku lub kroków (kliknięć) za pośrednictwem udostępnionych na podanej wyłącznie w reklamie stronie internetowej operatora platformy sprzedaży odnośników (linków) do stron internetowych tych innych przedsiębiorców?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 149, s. 22).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Oradea (Rumunia) w dniu 1 kwietnia 2016 r. – Ruxandra-Paula Andriciuc i in./Banca Românească SA

(Sprawa C-186/16)

(2016/C 243/17)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Oradea

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Ruxandra-Paula Andriciuc i inni

Druga strona postępowania: Banca Românească SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 1 dyrektywy 93/13⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że znaczącą nierównowagę między prawami i obowiązkami stron wynikającymi z umowy należy oceniać ściśle w odniesieniu do chwili zawarcia umowy czy też nierównowaga ta obejmuje też sytuację, w której w trakcie wykonywania umowy w sposób okresowy lub ciągły świadczenie konsumenta stało się nadmiernie uciążliwe w porównaniu z chwilą zawarcia umowy z powodu istotnych zmian kursu wymiany?
- 2) Czy wyrażenie warunku umownego prostym i zrozumiałym językiem w rozumieniu art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13 powinno oznaczać, że taki warunek umowny powinien przewidywać tylko powody jego ujęcia w umowie i jego mechanizm funkcjonowania, czy też powinien przewidywać wszystkie jego możliwe konsekwencje, w zależności od których może zmieniać się cena płacona przez konsumenta, na przykład ryzyko kursowe, i czy w świetle dyrektywy 93/13/EWG można przyjąć, że spoczywający na banku obowiązek powiadomienia klienta w chwili przyznania kredytu dotyczy wyłącznie warunków kredytu, to znaczy odsetek, prowizji, gwarancji wymaganych od kredytobiorcy, a nie można objąć takim obowiązkiem ewentualnego wzrostu lub spadku wartości waluty zagranicznej?